

Chú Bé Bán Báo

Đặng Anh Đào

- Báo mới đây! Báo mới đây! Ngàn lẻ một vụ ly dị! Phòng vấn con bệnh sida đây! Cô dâu đã xử sự thế nào trong đêm tân hôn?...

Chú bé hoa chiếc loa, gào lên bài học thuộc lòng. Xe bus sắp chuyển bánh. Một hành khách lưỡng lự, rồi quyết tâm móc tiền, chìa ra cho chú bé. Tức thì mấy người ngồi quanh như bị lây, cũng móc túi lấy tiền mua báo. Một bà béo rút khăn chấm nước mắt: "Ồi ở đây người ta viết nẫu cả ruột! Lấy nhau rồi bỏ nhau, đưa bé đi bụi đời!". Ông đeo kính ngó cổ cò, giơ ngón tay, đặng hắng, giọng nghiêm khắc: "Năm 1994 là năm gia đình! Quốc tế bảo vệ gia đình!".

Chú bé lần đầu tiên nhìn vào tờ báo. Xưa nay nó đi bán báo nhưng không bao giờ xem báo. Nó đọc thuộc lòng những tí giạt gân mà chẳng để ý xem mình đang nói gì. Một khách ngồi ở cuối xe đưa trả lại tờ Model 94: "Này! Bán cho tao tờ báo giống của bà kia cơ!". Chú nhìn chồng báo: đang còn một tờ, cái tờ báo đã làm bà béo thút thít. Nhưng nó ngẩng đầu: "Cháu hết số ấy rồi!".

Nó tụt xuống xe, lao tới cái nhà ấy, quên cả bán báo. Nắng trút lửa, rồi cơn giông ập xuống. Sao hôm nay ông ấy về muộn thế? Nó đói, nó lo báo ướt, lo không bán nốt được chỗ báo còn lại. Trước đây 4 năm, khi bỏ mẹ con nó, ông ấy nói với nó: "Bố không muốn cướp nốt con của mẹ đi. Mẹ chỉ còn con làm chỗ dựa"... Giờ thì đúng như vậy. Mẹ nó ốm, nó đi bán báo. Hai mẹ con sống trong một gian phòng mỏng manh ọp ẹp, như làm bằng giấy báo.

Đến quá trưa, ông ấy mới về, đỡ thằng con nhỏ từ trên xe bước xuống. Ông nhìn thằng bé bán báo sụp chiếc mũ cói gần kín mặt đang chia tờ báo. Ông có đọc thứ này bao giờ? Nhưng thằng con nhỏ đã cầm lấy một tờ... Họ đã bước vào, thằng bé bán báo vẫn nhìn trân trân vào ngôi nhà. Chợt cánh cửa sổ mở tung. Ông ấy và đứa bé thò đầu ra cửa sổ. Một cánh thuyền bằng giấy báo - tờ báo viết về "Ngàn lẻ một vụ ly dị" - từ từ trôi ra, cùng tiếng cười giòn tan trong mưa rơi. Có tiếng đàn bà dịu dàng: "ồ! Anh đóng cửa lại đi! Mưa tạt ướt hết nó rồi!".

Chiếc thuyền dúm dỏ, lênh bênh trôi ra cổng. Thằng bé bán báo lấy mũ cuộn chặt mấy tờ báo còn lại, chạy ra giữa trời, giọng rao khăn đặc:

- Báo đây! Báo mới đây! Ngàn lẻ một vụ ly dị!...